

13de JAARGANG, NR. 239
26 MEI 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

David Fettmann, Berend vd Berg,
 Oliver's Cinema, Stefan Schultze,
 Ryan Truesdell e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

Gatecrash, Pat Martino e.a.

EN VERDER:

13 New York Calling (Roos Plaatsman)

15 The Jazz Connection (Lex Lammen)

18 Jazz in beeld (Joke Schot)

John Engels, Bill Laurance Project

JAZZFLITS 240

staat **22 JUNI** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Deelnemers Energizing

Future Talent Contest bekend

De deelnemers aan de The Energizing Future Talent Contest zijn bekend. De strijd om deze prijs wordt 11 juni gestreden tussen Karmen Rõivassepp uit Denemarken, Selen Özan uit Zweden, Linda Kanter uit Estland, Matthias Rasche uit Duitsland en een nog aan te wijzen Groningse groep. Die wordt de dag ervoor gekozen. Tijdens de 'Local Preround' zetten dan Chiara Pellegrini, Gerben Wasser, Giuseppe Doronzo, Samvel Sarkisyan en Joonwhoi Koo, allen student aan het Groningse Prins Claus Conservatorium, hun beste been-tje voor. De Future Talent Award wordt jaarlijks uitgereikt en is een aanmoedigingsprijs. De wedstrijd is onderdeel van het festival Swingin' Groningen.

Keith Jarrett zeventig jaar

Pianist Keith Jarrett is 8 mei zeventig geworden. Zijn label ECM viert dat met twee albums: een solo-jazz-cd getiteld 'Creation' en een klassieke plaat met Samuel Barbers 'Piano Concerto op. 38' en Béla Bartóks 'Piano Concerto no. 3'. Op de jazzplaat staan opnames van soloconcerten gegeven in Canada, Japan en Europa, die Jarrett goed bij elkaar vond passen.

ZOMERFREQUENTIE JAZZFLITS

Jazzflits verschijnt twintig keer per jaar. Het grootste deel van het jaar is dat eens in de twee weken. In de komende zomermaanden **juni, juli, augustus en september** nemen we wat gas terug en komen we maar **eens per vier weken** uit. In oktober pakten we de draad van twee keer per maand weer op.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

JOHN ENGELS VIERT VERJAARDAG IN BIMHUIS

Op 13 mei werd drummer John Engels tachtig jaar. Dat vierde hij in het Bimhuis (Amsterdam) als lid van drie formaties waarmee hij die avond optrad. Allereerst het Louis van Dijk Trio, dat voor het eerst in dertig jaar in de 'oerbezetting' aantrad: met Engels, Van Dijk op piano en Jacques Schols op bas. Daarna volgde zijn eigen John Engels Kwintet (met Benjamin Herman (altsax), Ruud Breuls (trompet), Rob van Bavel (piano) en Ruud Ouwehand (bas)), dat een eerbetoon aan de Diamond Five bracht. Tot slot nam Engels plaats achter de drums in Barnicle Bill XL (Jan Menu (sopraansax), Bart van Lier (trombone), Miguel Martinez (altsax), Mark Haanstra (bas)). Natuurlijk was er ook de verjaardagstaart. Onze fotografe **Joke Schot** was erbij toen Engels deze aansneed (voor meer foto's zie pagina 18).

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op YouTube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

NIEUWS

Karrin Allyson. (Foto: Reisig and Taylor)

Karrin Allyson tekent bij Motéma

Zangeres-pianiste Karrin Allyson heeft een platencontract bij Motéma Music getekend. Haar eerste album voor dat label wordt in september verwacht. Het is een plaat met songs van Rodgers en Hammerstein. Medewerking wordt verleend door pianist Kenny Barron en bassist John Patitucci.

JazzPodium Amersfoort en Stichting Amersfoort Jazz slaan handen ineen

De organisatie van Rabobank Amersfoort Jazz gaat gedurende het jaar samen met JazzPodium Amersfoort (JPA) en de Observant jazzconcerten organiseren. JPA organiseert al vele jaren jazzconcerten in Amersfoort. Tot voor kort was 'Miles aan de Hof' de concertlocatie. Vanaf september zal er maandelijks een gezamenlijk concert zijn op woensdagavond en negen keer per jaar op de zondagmiddag. "Het grote verschil met de reguliere jazzavonden is dat er voor deze concerten een bescheiden entree betaald dient te worden", aldus programmeur Jasper Lekkerkerk. Festivaldirecteur Alexander Beets is blij met de samenwerking omdat het festival zo het hele jaar door onder de aandacht blijft door de concerten.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com: <https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

PERSONALIA

DRUMMER CEES KRANENBURG NIEUWE LEIDER VAN DANSORKEST THE RAMBLERS

Drummer Cees Kranenburg (72) is de nieuwe leider van The Ramblers. Hij volgt Jacques Schols op, die binnenkort tachtig wordt en dat een mooie leeftijd vindt om het stokje over te dragen. Schols blijft wel de bassist van de bigband.

De nieuwe leider draait sinds 2014 in The Ramblers mee. Hij volgde vorig jaar drummer Chris Dekker op, die na een dienstverband van dertig jaar op 82-jarige leeftijd afscheid nam. Kranenburg miste bij zijn komst het 'entertainment' in het repertoire: "De vrolijke nummers van destijds. Daar kwamen de mensen voor. Ik denk aan 'Meneer de Baron is niet thuis', 'Het Boemeltje van Purmerend', 'Wie is Loesje....', dat soort liedjes. Die spelen we dus weer."

Cees Kranenburg drumde overigens al eerder bij The Ramblers: "Toen ik een jaar of vijftien, zestien was mocht ik steevast een nummer meespelen met het combo van The Ramblers met trompettist Ado Broodboom en saxofonist Toon van Vliet." In 1975 werd hij volledig lid van de Ramblers, als opvolger van zijn eveneens drummende vader. Hij bleef tot 1983 aan het orkest verbonden. The Ramblers werden in 1926 door Theo Uden Masman opgericht en viereen volgend jaar het negentigjarig bestaan. Volgens het Guinness Book of Records zijn ze het oudste nog spelende dansorkest ter wereld.

PODIA

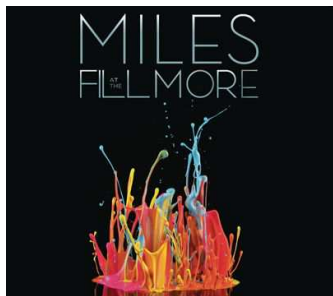
JAZZFESTIVAL LUIK BELEEFT 25STE EDITIE

25 jaar oud, maar nog springlevend. Het festival Jazz à Liège had iets te vieren op 7, 8 en 9 mei in het Luikse Congresgebouw. Dat gebeurde met 25 concerten, verspreid over vijf zalen. Zowel aanstormend talent als gearriveerde sterren traden op, onder wie de bassisten Ron Carter en Avishai Cohen, trompettist Enrico Rava en het Brussels Jazz Orchestra. Het festival werd op zaterdag afgesloten door de formatie van bassist Kyle Eastwood (zie foto), zoon van filmmaker Clint Eastwood. (Foto: Jean Schoubs)

WINNAARS JJA-AWARDS 2015

Enige honderden, meest Amerikaanse leden van de Jazz Journalists Association (JJA) brengen jaarlijks hun stem uit voor de JJA-Awards. Dit jaar gebeurde dat voor de negentiende keer. In de diverse categorieën kregen de volgende musici de meeste stemmen:

HISTORICAL RECORD OF THE YEAR
Miles At The Fillmore (Columbia-Legacy)
Miles Davis Bootleg Series Vol. 3

MUSICIAN OF THE YEAR

Jason Moran

UP AND COMING ARTIST OF THE YEAR

Cecile McLorin Salvant

FEMALE SINGER

Cecile McLorin Salvant

MALE SINGER

Gregory Porter

LARGE ENSEMBLE

Arturo O'Farrill Afro Latin Jazz Orchestra

MIDSIZE ENSEMBLE

Wayne Shorter Quartet

TRIO-DUO

Kenny Barron – Dave Holland

COMPOSER

Wadada Leo Smith

ARRANGER

Maria Schneider

TRUMPET

Ambrose Akinmusire

TROMBONE

Steve Turre

SOPRANO SAX

Jane Ira Bloom

ALTO SAX

Miguel Zenon

TENOR SAX

Chris Potter

BARITONE SAX

Gary Smulyan

GUITAR

Mary Halvorson

PIANO

Kenny Barron

BASS

Christian McBride

DRUMS

Brian Blade

KEYBOARD

Chick Corea

Lees **Jazzflits** op uw tablet

Het NJJO editie IV met Martin Fondse (met pet). (Persfoto)

NATIONAAL JEUGD JAZZ ORKEST OP TOURNEE

Van medio mei tot eind oktober is het Nationaal Jeugd Jazz Orkest IV (NJJO) onder leiding van Martin Fondse op tournee. De aftrap werd 16 mei in het Bimhuis (Amsterdam) gegeven en de toer wordt 24 oktober met een gezamenlijk optreden met het Metropole Orkest afgesloten.

Het NJJO wordt ook wel het Jong Oranje van de jazz genoemd. Het orkest wordt om de twee jaar opnieuw samengesteld uit getalenteerde musici van maximaal 23 jaar. Zij doorlopen een educatietraject met muzikale coaching, masterclasses, workshops en optredens. Het NJJO is een brug tussen school en praktijk. Het is een initiatief van de stichting Jazz in Actie. Het drieëntwintigkoppige orkest staat in deze editie onder de artistieke leiding van dirigent, componist, trompettist en solist Martin Fondse. Voor meer informatie: <http://www.njjo.nl>

PRIJZEN

AMERIKAANSE JAZZJOURNALISTEN BEKRONEN OEUVRE PIANIST RANDY WESTON

Pianist Randy Weston is door de leden van de Jazz Journalists Association (JJA) bekroond met een Lifetime Achievement Award. De Award is een van de vele onderscheidingen die de JJA jaarlijks uitreikt. In de categorie 'Album of the year' kreeg 'The Art Of Conversation' van pianist Kenny Barron en bassist Dave Holland de meeste stemmen. De JJA-Awards worden dit jaar voor de 19de keer uitgereikt. Dat gebeurt 16 juni in de Blue Note Jazz Club in New York. Zie ook de linkerkolom op deze pagina.

NIEUWS

Jazz in Duketown zoekt vrienden

Per jaar is zo'n half miljoen euro nodig om Jazz in Duketown te kunnen organiseren. Dat geld komt uit subsidie, sponsoring en bijdragen van de horeca. Omdat het lastig is om de jaarlijks benodigde gelden bijeen te krijgen, is het vanaf nu mogelijk om vriend te worden van het festival. Dat kan al voor 2,50 euro per maand. Het festival wil twee- à driehonderd vrienden vinden. Het festival Jazz in Duketown vindt jaarlijks met Pinksteren in 's Hertogenbosch plaats.

OVERLEDEN

Bruce Lundvall, 19 mei 2015 (79)

Bruce Lundvall was ruim vijftig jaar actief in de platenindustrie, onder meer als hoogste man van het label Blue Note. Hij blies dat in 1984 nieuw leven in en haalde er onder anderen de vocalisten Dianne Reeves en Kurt Elling, saxofonist Greg Osby, gitarist John Scofield en de pianisten Jason Moran en Robert Glasper binnen. Lundvall, die ooit zelf jazzmuzikant wilde worden, begon zijn loopbaan bij Columbia Records (CBS). Hij werkte er twintig jaar en nam er onder anderen de trompettisten Miles Davis en Wynton Marsalis, saxofonist Dexter Gordon en toetsenist Herbie Hancock onder contract. In 1982 startte Lundvall Elektra Musician, waarvoor vocalist Bobby McFerrin en Steps Ahead platen maakten. Vorig jaar ontving Bruce Lundvall een Lifetime Achievement Award van de Jazz Foundation of America.

BB King, 14 mei 2015 (89)

Amerikaans gitarist. B.B King wordt gezien als één van de grootste bluesartiesten aller tijden. Zijn grootste hit was zijn cover van 'The thrill is gone' uit 1970. Voor meer informatie over BB King: https://nl.wikipedia.org/wiki/B.B._King

Rein van den Broek, 10 mei '15 (69)

Nederlandse trompettist. Rein van den Broek was de zoon van Rinus van den Broek, trompettist van de Ramblers en de Skymasters. Van den Broek speelde enkele jaren bij het Vara Dansorkest, dat begin jaren zestig onder leiding van Boy Edgar stond. Zijn grootste bekendheid verwierf de trompettist als lid van de Haarlemse formatie Ekseption. Na het uiteenvallen van deze band speelt Van den Broek nog enige jaren in Spin. Zijn compositie 'Trumpet cross' is vermaard vanwege het gebruik (vanaf 1983) tijdens de finishreportages op Radio Tour de France.

OVERIG

HANS ZIRKZEE PRESENTEERT ZIJN BOEK OVER DE JAZZ IN ROTTERDAM

Auteur Hans Zirkzee heeft 18 mei zijn boek 'Jazz in Rotterdam' in Kriterion, Rotterdam gepresenteerd (zie foto). Het boek geeft een impressie van het Rotterdamse uitgaansleven vanaf 1877 tot heden. Hans Zirkzee: "Kort na de Eerste Wereldoorlog arriveerde de jazz op de Coolingsingel. Tijdens The Roaring Twenties verwierven de Rotterdamse jazzmusici een internationale status. De stad bouwde de grootste theaters en dancings, zoals het legendarische Pschorr en het Grand Theater. De jaren na de bevrijding waren pure armoede en niet alleen voor de jazz. Pas in 1963 stond er weer een Amerikaanse saxofonist op een Rotterdams podium. De nieuwe Doelen startte een famous jazzfestival. De concerten in de Harbour Jazz Club, B14, Dizzy, de Jazzbunker en later Thelonious waren illustratief voor de veelheid aan stijlen en jazzgenres. Ook de jazzopleiding van Codarts, de Lantaren, Bird, North Sea Round Town en het North Sea Jazz Festival plaatsten Rotterdam weer op de internationale jazzkaart." (Foto: Joke Schot)

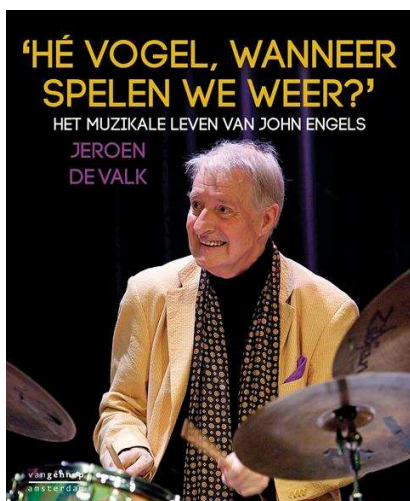
ONDERZOEK NAAR GEMEENSCHAPPELIJKE WORTELS VAN EUROPESE JAZZ GELANCEERD

Tijdens de laatste editie van de Duitse beurs Jazzahead! is het project 'The Shared Roots Of European Jazz' gelanceerd. Onder auspiciën van The Europe Jazz Network wordt daarin gedurende drie jaar onderzoek gedaan naar honderd jaar jazz in Europa.

Het onderzoek moet in 2018 uitmonden in een boek dat gepubliceerd wordt door de Engelse uitgever Equinox. Veel is al over de diverse lokale en nationale Europese jazzscenes gepubliceerd, maar een breed onderzoek naar de samenhang is nooit eerder gedaan. Het boek moet zowel onderzoekers en musici, als de jazzliefhebber aanspreken. Het onderzoek wordt mede betaald door de EU. De onderzoekers hopen aan te tonen hoe jazz, als kunstvorm waarbinnen diversiteit wordt verwelkomd en waarvan de beoefenaars open staan voor diverse invloeden, een bijdrage heeft geleverd aan de integratie tussen Europese landen. Onder anderen de Brit Alyn Shipton, de Duitser Ekkehard Jost en landgenoot Bert Vuijsje waren bij de lancering aanwezig. Ze hebben ook zitting in een groep die het project begeleidt. Naar verwachting zullen zo'n dertig auteurs hun licht over het onderwerp laten schijnen.

JAZZ OP PAPIER

JOHN ENGELS TACHTIG JAAR

Jeroen de Valk.
'Hé vogel, wanneer spelen we weer?'
Het muzikale leven van John Engels.
 Amsterdam : Van Gennep, 2015.
 184 pag. : ill.
 ISBN 978-94-6164-364-3
 Prijs 14,95 euro.

Ook in jazzkringen houdt men van ronde getallen als het om jubilea en verjaardagen gaat. Zo is het dit jaar een eeuw geleden dat Billie Holiday en Frank Sinatra geboren werden en reken maar dat daar gepast aandacht aan wordt besteed, want honderd is een getal dat mensen aanspreekt. In eigen land was dat onlangs het geval met Boy Edgar, de motor van Boy's Big Band en binnenkort gaat het gebeuren rond het eeuwfeest van Dolf van der Linden, wiens Metropole Orkest inmiddels wereldfaam heeft verworven. Deze 'jarigen' zijn weliswaar niet langer onder ons, maar hun namen hebben nog altijd een heldere klank en de boeken die over hun leven en prestaties verschenen zijn, vinden voldoende lezers om uitgevers tot uitgeven te bewegen. Nog meer glans heeft het feest als de jubilaris 'still alive and kicking' door het leven gaat, zoals het geval is met slagwerker John Engels. Tachtig jaar is hij op 13 mei geworden en hij viert dat met een tournee die bij hem past. Wie hem daarbij gadeslaat, moet haast wel zijn jongensachtige vitaliteit bewonderen en wie hem hoort, vergeet alle gepraat over leeftijd en conditie, want Engels speelt zoals hij dat altijd heeft gedaan: met volledige inzet van al zijn kwaliteiten, die hem al zo lang het respect en de waardering van collega's in binnen- en buitenland hebben opgeleverd.

‘ De Valk maakte een vlot geschreven levensverhaal ’

Ter gelegenheid van Engels' tachtigste verjaardag heeft pennenvoerder en bassist Jeroen de Valk, die eerder al succes had met een biografie van Chet Baker, uit een reeks gesprekken met John Engels een vlot geschreven levensverhaal samengesteld. De kenmerkende titel is 'Hé vogel, wanneer spelen we weer?' en uitgeverij Van Gennep voorzag het verhaal van tientallen foto's, grotendeels uit Engels' eigen bezit.

Persoonlijk troffen mij vooral de herinneringen van Engels aan de Sheherazade, de jazzclub in de Amsterdamse Wagenstraat, die bijna vier jaar lang (van 1958 tot 1962) geëxploiteerd werd door de leden van de Diamond Five: pianist Cees Slinger, trompettist Cees Smal, tenorsaxofonist Harry Verbeke en slagwerker John Engels. Oorspronkelijk was Dick van der Capellen de bassist van dit kwintet, maar na diens auto-ongeluk nam Jacques Schols deze rol over. Toen Van der Capellen weer hersteld raakte, werd het voor de overige leden van de Diamond Five de vraag met welke bassist men verder wenste te gaan. Zowel de kijk van John Engels als die van Jacques Schols (maar een maand jonger dan Engels en ook nog altijd actief), die aan zou blijven, komen op een bevredigende manier aan de orde. Een vergelijkbare situatie deed zich overigens voor toen pianist Louis van Dijk, na het uiteenvallen van de Diamond Five en het einde van het Sheherazade-avontuur, de geoliede ritmetandem Engels + Schols in dienst nam, in plaats van de bassisten en drummers met wie hij tot dan toe had opgetrokken. Ook in Nederland was de jazz volwassen geworden en waren muzikaal-zakelijke overwegingen in de plaats gekomen van vriendschappelijke.

Lex Lammen

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP DE PLAAT

DAVID FETTMANN TRIO Ruby Project Double Moon

Bezetting:

David Fattmann (as),
Guillaume Naud (org),
Johnatan Blake (d).

Bij de eerste noten van de cd 'Ruby Project' doet de toon van altsaxofonist David Fattmann denken aan die van Benjamin Herman. Een beetje 'poppy' (het openingstuk heeft dan ook 'Pop 1'). Al gauw blijkt dat Fattmann zijn eigen 'bite' en sound heeft. Een gladde toon met diepte in het geluid. Het 'Ruby Project' is opgedragen aan Fattmanns grootmoeder Ruby, de spil in de familie.

David Fattmann is afkomstig uit Straatsburg. Hij heeft in Leuven, Amsterdam en Nice gestudeerd. De keuze van enkele Joods religieuze stukken voor 'Ruby Project' geeft aan wat de achtergrond van de altsaxofonist is.

Behalve Fattmann zijn de Franse Hammondorganist Guillaume Naud en de Amerikaanse slagwerker Johnatan Blake op de plaat te horen. Ze vormen een potent trio. De drie passen wonderwel in elkaar. Binnen het trio heeft elk lid de ruimte om zichzelf te zijn en zijn eigen spel te ontwikkelen. Blake maakt zijn naam als actief slagwerker hier helemaal waar.

De opener van de cd, 'Pop 1', is meteen het meest actieve stuk van het album. De overige stukken speelt Fattmann heel gelijkmatig. De meeste van zijn eigen stukken missen 'drive'. Dat geldt ook voor de composities die hij uit de Joodse religieuze dienst heeft gehaald. Hij houdt ze als het ware in ere. Toch zijn het echte jazzstukken geworden, want Fattmann improviseert er regelmatig in. In de profane folksong 'Abi Gezunt' swingt hij wel en gaat hij in zijn improvisatie ook meer zijn eigen gang.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een track van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=kAC-iNOrHp4>

BEREND VAN DEN BERG TRIO New Horizons

Gutman Records

(www.berendvandenber.com)

Bezetting:

Berend van den Berg (p),
Erik Robaard (b),
Joost Kesselaar (d).

Het moest er toch een keer van komen. Na een lange carrière als sideman heeft de Noord-Hollandse jazzpianist en conservatoriumdocent Berend van den Berg zijn eerste eigen cd opgenomen. In samenwerking met bassist Erik Robaard en slagwerker Joost Kesselaar speelde Van den Berg tien composities van zijn hand in voor het album 'New Horizons'.

Jarenlang begeleidde Van den Berg tientallen bekende jazzers uit binnen- en buitenland. Hij is op tal van hun platen te horen. Daarnaast is hij leider van en muzikant in vele jazzformaties. Maar de stap zetten naar een solo-cd kwam er niet van. Dat is jammer want Berend van den Berg heeft veel te vertellen als pianist en componist. Niet alleen aan zijn publiek maar ook aan mensen en zaken die hem dierbaar zijn.

Twee nummers zijn opgedragen aan Van den Bergs kleinkinderen: Berit en Simon. 'Hands en fingers' is een ode aan de 'gereedschappen' van musici. Het titelstuk 'New horizons' is een dankjewel richting Erik Robaard en Joost Kesselaar met wie het - blijkens de 'liner notes' van Berend - goed toeren en opnemen is. Co de Kloet prijst de stukken op de plaat omdat het eigenlijk liedjes zijn met een sterk verhaal maar zonder tekst.

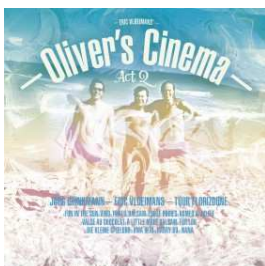
Een rake typering want de titels roepen direct beelden en sferen op. Het zijn ambachtelijk goed gemaakte nummers waarin de drie muzikanten als een organisch geheel samenwerken. Het klankenpallet is rijkgeschakeerd maar gespeend van egotrippe-rij. 'New Horizons' bevat traditionele en warmbloedige pianojazz.

Hans Invernizzi

Luister hier naar twee tracks van de cd:

<http://www.berendvandenber.com/new-horizons/>

**ERIC VLOEIMANS
OLIVER'S CINEMA
Act 2
V-Flow**

Bezetting:

Eric Vloeimans (t),
Tuur Florizoone (acc),
Jorg Brinkmann (c).

**STEFAN SCHULTZE LARGE ENSEMBLE
featuring Wu Wei
Erratic Wish Machine
WhyPlayJazz**

Bezetting:

Stefan Schultze (comp, ldr), Wu Wei (sheng), Heiner Wiberny, Charlotte Greve, Stefan Karl Schmid, Peter Ehwald, Heiko Bidmon (sax, fl, kl), Benny Brown, Felix Meyer, Florian Menzel, Volker Deglmann, John-Dennis Renken (tp, bu), Simon Harrer, Janning Trumann, Tim Hepburn, Jan Schreiner (tb), Martin Schulte (g), Jürgen Friedrich (p), Matthias Akeo Nowak (b), Daniel Schröteler (d).

JAZZ OP DE PLAAT

De veelzijdigheid en ontembare creativiteit van trompettist Eric Vloeimans beweegt hem niet te lang met een project bezig te zijn. Een uitzondering was zijn succesvolle project Gatecrash. Maar nu is er ook een vervolg op het eind 2013 verschenen Oliver's Cinema. Wéér dezelfde ongebruikelijke bezetting met accordeonist Tuur Florizoone en cellist Jorg Brinkmann. 'Act 2' is de terechte titel van een album met krachtige thema's die meestal ook erg opgewekt zijn. Alle composities zijn van de leden van het trio. Daarnaast spelen ze ook het overbekende 'Romeo & Juliet' van Nino Rota. Oliver's Cinema is groots ondanks hun kleine bezetting. Ze weten orkestrale afmetingen te simuleren en maken sterke cinematografische muziek. De opnames zijn opmerkelijk ruimtelijk en correct.

Het openingsnummer heet 'Fun in the sun'. Die fun wordt ook uitgebeeld in de cd-hoesfoto. De drie musici poseren op het strand. De muziek is ook zo. Vrolijk, ontspannen, speels en humoristisch. Maar 'Balsam' is langzaam, melancholisch en echoend over de vlakte. Later speelt het trio een langere versie van de compositie: 'A little more balsam'.

Het langste nummer is ook het meest aangrijpende: 'Kwa heri'. Hoewel het vlot en vrolijk start, evolueert het al snel naar bijna religieuze dramatiek. Tuur Florizoone gebruikt daarbij de balg van zijn accordeon als didgeridoo. De cello van Jorg Brinkmann is emotioneel en meandert druk tussen het spel van Eric Vloeimans door. En Vloeimans, die doet wat hij het beste kan: zijn sensitieve muziek diep in je ziel laten nestelen. De laatste noot van dit stuk is werkelijk adembenemend.

Peter J. Korten

De Duitse componist en pianist Stefan Schultze (1979) had al elf cd's op zijn naam staan voordat deze 'Erratic Wish Machine' met gast shengspeler Wu Wei uitkwam. Desondanks is hij hier nauwelijks bekend (hulde voor Enschede dat zijn talent al beloonde met een ArtEZ Award). Deze cd toont aan dat zijn onbekendheid hier een omissie is. Schultze maakt indruk als componist en doorbreekt alle conventies van de bigbandtraditie. Zijn muziek doorloopt fasen van introvert melodieus tot buitengewoon heftige rock. De cd bevat zeven nummers waarvan vijf met solist Wu Wei. De opening is rustig met Wu Wei die op zijn mondorgel bijna een kerkgeluid oproept; de afsluiter kan niet heftiger met rockgitarist Martin Schulte. Daartussenin komen alle mogelijke gemoedsstemmingen aan de orde. Schultze is een originele schrijver, beïnvloed door Gil Evans, maar ook door Frank Zappa en in mindere mate door de modernere klassieke componisten als Bartók en Stravinsky. Zijn muziek maakt gebruik van al die stijlen, die naadloos in elkaar overgaan en daarbij een organisch geheel vormen. Het soms iele geluid van Wu Wei past wonderwel bij deze band, zelfs als de dynamiek daarvan wordt opgevoerd en ook Wu Wei zijn Chinese sheng laat spetteren en stand houdt in het pandemonium dat saxofonist Karl Schmid veroorzaakt. De sheng kan meer dan je zou verwachten, vandaar misschien de titel van de cd. Alles bij elkaar is dit een cd met zeer gevarieerde muziek, die bovenal steeds blijft boeien en mooi is, en die Wu Wei de gelegenheid geeft de ongelimiteerde mogelijkheden van de sheng volledig uit te buiten.

Tom Beetz

Proef dit album hier voor: <http://bit.ly/1PWPS22>

**RYAN TRUESDELL
GIL EVANS PROJECT
Lines Of Color
Blue Note/Artist Share**

Bezetting:

Ryan Truesdell (cond), Wendy Gilles (voc), Augie Haas, Greg Gisbert, Mat Jodrell (tp), Ryan Keberle, Marshall Gilkes (tb), George Flynn (btb), Adam Unsworth, David Peel (frh), Marcus Rojas (tu), Jesse Han, Jessica Aura Taskov, Steve Kenyon, Steve Wilson, Dave Pietro, Donny McCaslin, Scott Robinson, Brian Landrus, Tom Christensen, Alden Banta (rieten), Lois Martin (av), James Chirillo (g), Frank Kimbrough (p), Jay Anderson (b), Lewis Nash (d).

Bekijk hier een video over de cd:

<http://bit.ly/1p5ZL3R>

**TONY MALABY'S TUBACELLO
Scorpion Eater
Clean Feed**

Bezetting:

Tony Malaby (ts, ss), Dan Peck (tu), Christopher Hoffman (c), John Hollenbeck (d, per, prepared p).

JAZZ OP DE PLAAT

De Amerikaanse dirigent en researcher Ryan Truesdell is al een aantal jaren de hoeder van het erfgoed van Gil Evans. Drie jaar geleden verraste hij de wereld met het album 'Centennial', met veel onuitgegeven materiaal van de grote bigbandvernieuwer. Deze nieuwe cd werd vorig jaar live opgenomen in New York en laat horen dat het orkest van Truesdell meer is dan een studio-aangelegenheid. Het repertoire is weer verrassend te noemen, met veel juweeltjes uit de periode waarin Evans als arrangeur in dienst was bij het orkest van Claude Thornhill, eind jaren veertig. De arrangementen van het pas teruggevonden 'Avalon town' en 'Can't we talk it over' (soepel en met een lichte touch gezongen door sopraan Wendy Gilles) stammen uit die tijd. Met 'Gypsy jump' horen we een eigen compositie van Evans in de typische, aanstekelijke jumpstijl van de naoorlogse swingtijd. Het zijn stukken die niet op het eerste studioalbum stonden, en dat alleen al maakt de aanschaf van deze nieuwe plaat voor de Evans-liefhebber onmisbaar. Ditmaal waagt Truesdell zich met zijn orkest ook aan twee Evans-klassiekers, 'Time of the barracudas' en 'Concorde' (beide van de geniale elpee 'The Individualism of Gil Evans'). Ze worden heel behoorlijk uitgevoerd, maar missen de onontkoombare drive van het origineel. Ook van recentere datum is het arrangement van 'Greensleeves' dat Evans schreef voor het album 'Guitar Forms' (1965) van Kenny Burrell. Het is hier een feature voor trombonist Marshall Gilkes, een van de stersolisten van het orkest. Met een JJ Johnson-achtige souplesse glijdt hij door het wonderschone stuk heen. Trompettist Mat Jodrell, voor mij ook een nog onbekende naam, wordt gefeatured in het arrangement dat Evans in 1959 schreef van Bix Beiderbecke's 'Davenport blues'. Truesdell reconstrueerde het aan de hand van zowel het oorspronkelijke manuscript (dat behoorlijk veranderd was) als de opname van 'Great Jazz Standards'. Jodrell weet precies de balans te vinden tussen een lichte toon en een opwindend bluesgevoel, waardoor het spel Beiderbecke gekenmerkt werd, zonder overigens in epigonisme te vervallen.

Herman te Loo

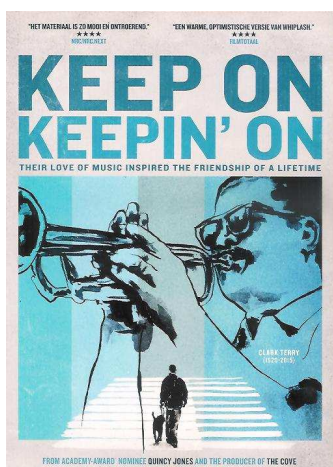
In een Amerikaanse context denk je bij de combinatie van cello en tuba in de bezetting al snel aan Henry Threadgill. De cellist van Tubacello, Christopher Hoffman, maakt zelfs deel uit van diens groep Zooid. De leider van dit nieuwe kwartet, saxofonist Tony Malaby heeft zeker naar Threadgill geluisterd, want het in elkaar grijpen van de complexe lijnen van tuba en cello doet zeker denken aan de muziek van Zooid. 'March (for Izumi)', bijvoorbeeld, heeft de onbedwingbare, wringende en tegelijk dansante kwaliteit die de muziek van Threadgill zo onweersstaanbaar maakt. Van epigonisme is echter geen sprake, want Malaby stuurt zijn groep ook heel andere richtingen uit. 'Fur', bijvoorbeeld, is een spannende, vrijwel aritmische soundscape, waarin zijn kamerbrede sopraansax volop de ruimte krijgt. En in 'Trout shot' laat hij zijn tenor volop swingen met een bijna onderwets geluid gecombineerd met freejazz-chops, zoals Archie Shepp dat ook zo schitterend kan. 'Scorpion Eater' laat een veelzijdig nieuw ensemble horen, waarin John Hollenbeck de ideale drummer is. Strak waar het nodig is, maar met een goed oor voor precies de juiste klanken op het juiste moment en souplesse in alle geledingen.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van de cd: <http://bit.ly/1efNrvV>

CLARK TERRY EN JUSTIN KAUFLIN
Keep On Keepin' On
Remain in Light (DVD)

JAZZ OP DE PLAAT

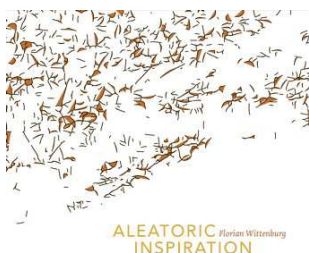
Op de dvd 'Keep On Keepin' On' worden de laatste vier jaar van de in februari 2015, 94 jaar oud, overleden trompettist Clark Terry gevolgd. Muziek is er nauwelijks te horen, afgezien van wat flarden uit het verleden en snippers van Justin Kauflin nu. 'Keep on Keepin' On' is dan ook een documentaire over een groot jazzmuzikant, geen muziek-dvd. Alan Hicks volgde Clark Terry samen met diens laatste protegé, de jonge blinde pianist Justin Kauflin, die hij als zijn zoon beschouwde. Een enkele muzikant geeft zijn visie op Terry maar de dvd gaat meer over de manier waarop Terry met zijn diabetes en zijn naderende einde omgaat. In het begin nog net op de been, later niet meer uit bed komend met een zuurstofslang in zijn neus. Het is een ontluisterend beeld van een groot muzikant, al gaat Terry er waardig mee om. Kauflin speelt aan zijn bed op een elektrische piano en Terry geeft hem aanwijzingen. Spelen kan Clark Terry de laatste jaren niet meer, maar tot op zijn sterfbed zingt of neuriet hij soms mee. Quincy Jones, op twaalfjarige leeftijd de eerste leerling van Terry en nu de producer van deze documentaire, komt langs en neemt Kauflin mee op een tournee naar Montreux. Het grote talent van Kauflin ontgaat mij enigszins en wellicht wil Quincy een laatste dienst bewijzen aan zijn leermeester. Hoe dan ook, het is bepaald geen mooi beeld om Clark Terry zo te zien aftakelen, eerst aan de zuurstof, daarna de amputatie van beide benen en het verlies van zijn zicht, en ten slotte een uitgemergelde man die nog nauwelijks kan bewegen en desondanks zijn grote liefde voor Kauflin belijdt en tot diep in de nacht met hem doorbrengt en hem muzikale aanwijzingen geeft. Terry kan nog net het jazzvuur aan Kauflin doorgeven, maar of die ooit de grootheid van Terry kan benaderen zal de tijd leren.

Keep on Keepin' On is een mooi eerbetoon aan en een klein monument voor een van de grootste jazzmusici, die gelukkig heel lang onder ons was.

Tom Beetz

Bekijk hier de trailer van deze documentaire:
https://www.youtube.com/watch?v=kjR74w_GFWE

FLORIAN WITTENBURG
Aleatoric Inspiration
NurNichtNur

Bezetting:

Florian Wittenburg (comp, p, elektronica),
 Ned McGowan (bowed piano).

De titel van de nieuwe cd van de Duitse (maar in Nederland opgeleide) componist Florian Wittenburg verwijst naar het werk van de grote avant-gardist John Cage. Het 'aleatorisch' componeren, dat hij uitvond, wordt bepaald door toevalsoperaties, bijvoorbeeld door het gooien van een dobbelsteen ('alea' in het Latijn). Wittenburg heeft zich er niet heel strikt aan gehouden, en ingegrepen als het resultaat hem beter leek. En zo heeft zijn werkwijze een raakvlak met de geïmproviseerde muziek. De acht composities op dit album (twee voor elektronica, de rest voor piano) zijn allemaal traag van ontwikkeling, soms op het statische af. Stiltes maken duidelijk deel uit van de compositie, zoals bij Morton Feldman, vermoedelijk ook een inspiratiebron. Het lange elektronicastuk 'Pulses & drones', dat meditatief klinkt met zijn boventoonrijke 'drones' (dat zijn bourdonton, geen vliegtuigjes) roept associaties op met LaMonthe Young, een pionier van de minimal music. Met die laatste stroming heeft het werk van Wittenburg overigens maar ten dele te maken. De repeterende motiefjes van Philip Glass of Steve Reich zijn hier ver te zoeken.

Herman te Loo

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

**GUILLAUME PERRET
& THE ELECTRIC EPIC
Open Me**

Kakoum Records

(distributie: Harmonia Mundi)

Bezetting:

Guillaume Perret (electr sax),
Jim Grandcamp (electr gt),
Philippe Bussonnet (bg),
Yoann Serra (d, sampler).

**COMPRO ORO
Transatlantic
W.E.R.F.**

Bezetting:

Wim Segers (vib, mar, comp),
Bart Vervaeck (g), Mattias Geernaert (b),
Frederik van den Berghe (d, o),
Robbe Kieckens (conga, perc)
+ Nathan Daems (washint)

Bekijk hier een fraaie videoclip:

<http://www.comproromusic.be/>

JAZZ OP DE PLAAT

De combinatie van metal en jazz is een fenomeen van het laatste decennium. De band die de term 'Blackjazz' voor het eerst introduceerde was die van de Noren van Shining; een term die het best - deze nog vrij onbekende - fusie van muziekstijlen omvat. De Franse saxofonist en componist Guillaume Perret weet op zijn album 'Open Me' een unieke sound te creëren binnen dit nieuwe subgenre. Het album begint met een soundscape die me spontaan doet denken aan een dagje Belgische kust, inclusief de soms ietwat irritante geluiden van de plaatselijke meeuwen. Het nummer gaat naadloos over in 'Shoobox', voor mij een van de hoogtepunten op het album. De elektrische effecten op de saxofoon zijn slim gebruikt om een groot deel van de ruimte op te vullen. De enige iets meer traditionele saxofoon-solo - begeleid door een erg funky groove - is ook op dit nummer te bewonderen. Het album bestaat naast talloze leuke - en ook zeer krachtige - grooves eveneens voor een groot deel uit rustige momenten en soundscapes. Naar mijn smaak misschien net iets te veel. Het tweede hoogtepunt is het epische 'Irma's room', dat ondanks de speelse sfeer van een zonnige lenteavond ook een licht dreigende ondertoon heeft, zoals het hele album trouwens. De elektrisch gedreven geluiden op dit nummer zijn goed gekozen voor deze mooie compositie. Voor wie zin heeft in nieuwe klankkleuren, voor de jazzwereld onconventionele composities én zijn kaarten voor North Sea Jazz al op zak heeft is 'Open Me' absoluut een aanrader. De traditionele jazzliefhebber kan er maar beter een concertzaal of twee tussen laten...

Jorre Reynders

Bekijk hier de clip van 'Shoobox':

<https://www.youtube.com/watch?v=3qWjdwTRPZo>

Als je vibrafoon speelt en van Afro-Cubaanse muziek houdt, kom je al snel uit bij Cal Tjader. Hij is dan ook een van de helden van de jonge Belgische malletspeler Wim Segers. Maar met zijn band Compro Oro is hij absoluut niet van plan de Amerikaan na te apen. Integendeel. Zijn composities gaan op eigennuttige wijze (en soms met een vette knipoog) aan de haal met de traditie van de Afro-Cubaanse muziek. Wie dit 'Latin' wil noemen, heeft het niet goed begrepen. De Gentenaren zijn geen halsbrekende uptempo-indrukwekkers, maar kiezen liever voor een lome swing of een lepe groove. En ook het Afro-deel van de muziek zit er diep in verweven. 'The dreamer', bijvoorbeeld, doet denken aan de Ethio-jazz van iemand als Mulatu Astatke. Gitarist Bart Vervaeck is naast de leider de grote smaakmaker. Zijn onregelende bijdragen zorgen ervoor dat de muziek nergens in voorspelbaarheid belandt. Wie van de Cubanos Postizos van gitarist Marc Ribot houdt zal van dit debuutalbum, 'Transatlantic', zeker genieten.

Herman te Loo

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

PAT MARTINO TRIO

Bezetting:

Pat Martino (gt),
Pat Bianchi (org),
Carmen Intorre, Jr. (d).

Datum en plaats:

14 mei 2015,
North Sea Jazz Club, Amsterdam

JAZZ OP DE PLANKEN

Het Pat Martino Trio neemt het applaus in ontvangst.
(Foto: Joke Schot)

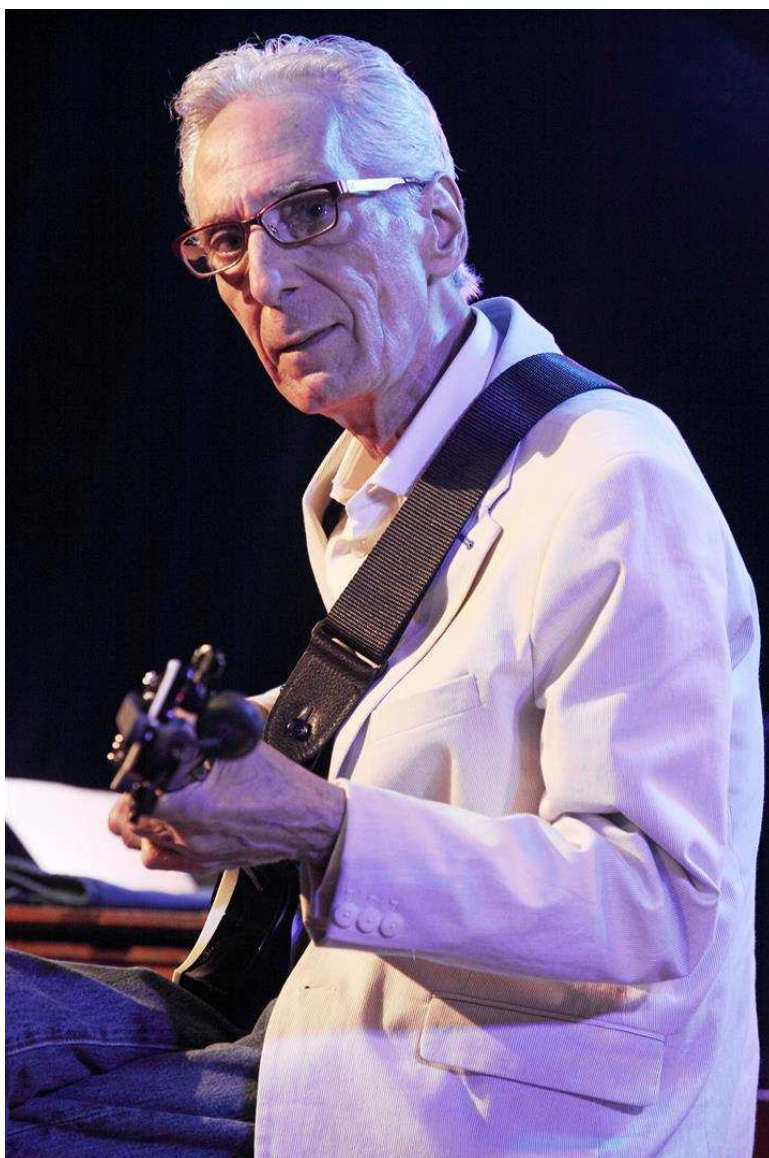
In de aankondiging wees de presentator nog maar eens op de wonderbaarlijke wederopstanding van gitarist Pat Martino (1944), na een verlamming die hem in 1980 trof als gevolg van een hersenbloeding. Gezegd mag worden dat hij nog steeds een verpletterende indruk maakt met zijn (herwonnen) virtuositeit. Gelauwerd en geroutineerd, maar ook met gezag en scherpte, opende Martino zijn concert in de North Sea Jazz Club. Zonder omhaal ging hij op zijn doel af. Binnen enkele maten klonk de dampende sound van zijn gitaartrio.

Met zijn zoetgevooisde geluid, creëerde Martino een mix van sierlijke melodieën, die hij omkleedde met fraai gearrangeerde akkoordenreeksen, watervlugge loopjes en passages. Met flair en ogenschijnlijk moeiteloos, ontlokte Martino een eindeloze reeks vette licks en luchtige grooves aan zijn gitaar.

In hoog tempo volgden de nummers elkaar op. Er was een evenwichtige verdeling tussen swing en 'up tempo', 'laid-back' en ballads. Mooie standards van onder anderen Dave Brubeck en Thelonious Monk.

Organist Pat Bianchi en drummer Carmen Intorre, Jr. waren goede 'sidenemen', maar namen geen enkel risico. Dat deed Martino ook niet. Hij functioneerde als een geoliede machine, net niet mechanisch. De noten bleven maar komen en verlamden de aandacht. Technisch staat Martino op grote hoogte. Avontuurlijk is hij niet (meer).

Roland Huguenin

Pat Martino was niet (meer) avontuurlijk. (Foto: Joke Schot)

GATECRASH

Bezetting:

Eric Vloeimans (tp),
Jeroen van Vliet (p),
Gulli Gudmundsson (b),
Jasper van Hulten (d).

Datum en plaats:

8 mei 2015,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Gatecrash is het elektrisch kwartet van trompettist Eric Vloeimans. De groep bestaat alweer een aantal jaren, maar gelukkig was het concert geen herhaling van zetten: het repertoire was compleet vernieuwd. Het viertal wijdde zich met overgave aan het materiaal. Jeroen van Vliet, dit jaar winnaar van de Boy Edgar Prijs, begeleidde en soleerde onverstoord en geconcentreerd. Hij zorgde voor bijna conventioneel pianospel, maar ook voor 'soundscapes' als de situatie daar om vroeg. Daarvoor had hij een Fender Rhodes tot zijn beschikking, waarvan hij de mogelijkheden met de hulp van synthesizer en computer aanzienlijk verbreedde.

Het concert werd zoekend geopend. Vervolgens schakelden de vier voortvarend door naar de hoogste versnelling en werd het publiek ondergedompeld in een orgie van geluid. Het stuk heette 'Air chair', vertelde Eric Vloeimans na afloop. In de ballad, of liever treurzang 'Syria', verbeeldde Vloeimans met zijn groot gevoel voor intiem drama de ontredde-ning en trieste onzekerheid van vluchtelingen. In het bijzonder het lot van gevluchte Syrische burgers, waardoor de trompettist erg getroffen werd. Met zelfspot kondigde Vloeimans een compositie van Jeroen van Vliet aan. Die werd niet voor hem geschreven, maar voor Gulli Gudmundsson: 'Mr. G. G.'. De bassist liet in het stuk volwassen en avontuurlijk spel horen. De IJslandse Hagenaar hanteerde zijn machtige elektrische bas alsof het een kinderspeeltje was. Vloeimans kreeg uiteraard ook de gelegenheid om het geboden materiaal uit te werken. Jasper van Hulten, ooit als popdrummer begonnen, hield de zaak strak in de hand en kwam gevarieerd en spannend uit de hoek. Samen leverden de vier gedreven een aantrekkelijk stuk muziek af.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

Mr. Gulli Gudmundsson. (Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Jasper van Hulten. (Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

NEW YORK CALLING

DISCIPLINE EN DOORZETTINGSVERMOGEN

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Als ik mijn straat binnen kom fietsen schrik ik. Op het voetpad ligt een kleine roze mountainbike en daarnaast, tussen de vuilnisbakken die naast de ingang van ons huis staan, zie ik iets liggen dat op het lichaam van een mens lijkt. Ik kijk om me heen, maar zie niemand dus ik parkeer mijn fiets verderop en loop langzaam op de vuilnisbakken af. Nu ik dichterbij kom zie ik een man languit op zijn rug liggen. Op zijn buik ligt een fles die inmiddels leeg is gelopen over zijn kleren en ik herken de goedkope wodka waaraan ik dronkenlappen in het park heb zien lurken. Tja denk ik, het leven is niet makkelijk... Ik laat de man slapen en ga naar binnen.

Ik spreek in New York veel mensen bij wie de grond plotseling onder hun voeten weg is gevallen. Met een goede opleiding en jaren ervaring dreigen ze toch zomaar letterlijk op straat te staan. Dat is een doodeng idee en ik vraag me wel eens af of ik, als ik in New York was geboren, de weg van het muzikantschap had durven belopen.

Afgelopen week las ik een boek van de actrice en toneelschrijfster Anna Deveare Smith: 'Letters to a Young Artist'. Het boek is vernoemd naar 'Letters to a Young Poet', de bundel van brieven die de dichter Rainer Maria Rilke tussen 1902 en 1908 aan de jonge militair Franz Kappus schreef. In 'Letters to a Young Artist' geeft Anna Deveare Smith advies over en inzicht in het leven als artiest en kunstenaar. Dat doet ze in de vorm van brieven aan een denkbeeldige jonge schilder(es). Ze focust op het belang van discipline, uithoudingsvermogen en vastberadenheid en het is volgens haar belangrijk de wereld van een andere kant te bekijken. We zijn zo gewend aan het idee dat je studeert, een baan zoekt, een carrière opbouwt, kinderen krijgt en met pensioen gaat, dat we vergeten dat het ook anders kan. In haar boek vertelt ze dat haar beste vriend, die kunstfotograaf is, de helft van het jaar in een chic restaurant werkt en de andere helft van het jaar de wereld afreist om foto's te maken. Nog steeds krijg ik de vraag: 'Hoe ga je geld verdienen; moet je dan niet beroemd worden?', voor veel mensen is het idee van zo'n onzekere leven doodeng en misschien vinden ze het onverstandig of naïef. Maar zoals ik het zie is het een keuze, je kiest ervoor om steeds beter in iets te worden en dat is het doel, of het nu om schrijven, musiceren, dansen of fotograferen gaat. Het vergt ontzettend veel discipline en doorzettingsvermogen om constant de energie uit jezelf te halen om elke dag te studeren of iets te creëren maar dit is, zoals Anna Deveare Smith steeds benadrukt, de weg naar succes. Misschien niet succes in geld, of succes in bekendheid, maar succes in je leven zoals je het wilt leven. Ook al is het eng, ook al vraag je je af of je het wel kunt; je leest, vindt inspiratie, je blijft jezelf verbeteren, gedisciplineerd en vastberaden werk je naar je volgende doel. Jezelf hoopelijk behoedend voor het op klaarlichte dag tussen het vuilnis in slaap vallen met een fles goedkope wodka in je hand.

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds 2013 treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

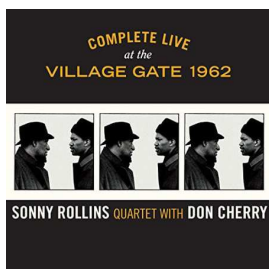
Datum: 20 mei 2015

- 1 **Keith Jarrett**
Creation (ECM)
- 2 **Avishai Cohen**
From Darkness (Razdaz)
- 3 **Tore Brunborg**
Slow Snow (ACT)
- 4 **Snarky Puppy**
Sylva (Impulse)
- 5 **Eric Vloeimans**
Oliver's Cinema Act II (V-Flow)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 **Sonny Rollins**
[Complete Live At The Village Gate '1962](#) (Solar)

Zes-cd-set met het complete verhaal van Sonny Rollins met trompettist Don Cherry, bassist Charlie Haden en drummer Billy Higgins. Ooit als enkele RCA-elpee verschenen. Van de originele tapes dus in subliem geluid.

- 2 **Harold Mabern**
[Afro Blue \(Smoke Sessions\)](#)
Pianist Harold Mabern omringde zich met DE topvocalisten van dit moment (Gregory Porter, Kurt Elling, Jane Monheit, Nora Jones etc.) voor een heerlijke jazzsessie. In de studio dit keer.

- 3 **Courtney Pine**
[Song \(Ballad Book\)](#) (Destin-E)
Courtney Pine alleen begeleid door een pianiste. Heerlijk zwoel en gevoelig. Wat kan die man een tonen uit zijn saxen krijgen.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JAZZ OP DE PLANKEN (VERVOLG)

ANTON GOUDSMIT EN EFRAÏM TRUJILLO

Gitarist Anton Goudsmit verzorgt in café-restaurant La Brocope in Oldeberkoop de programmering voor de jazzconcerten. Op 16 mei had hij zichzelf ingepland. In een duosetting met Efraïm Trujillo, de saxofonist van zijn band The Ploctones. Met slechts een kleine versterker voor de elektrische gitaar gingen ze los. Te beginnen met 'Jekkerdejek'. Een regelrechte blues, lekker traag en lui. Anton Goudsmit begeleidde zijn partij unisono met zachte zang, alsof hij Slam Stewart zelf was. Ook speelden de twee enkele stukken van Arnold Dooijeweerd, de bassist die al tientallen jaren de wekelijkse workshops in het Amsterdamse Bimhuis leidt en zo, aldus Goudsmit, minstens de helft van de Nederlandse jazzscene naar de podia heeft begeleid. De gitarist was vol lof over deze workshopleider en gaf daar stem aan door met overgave twee stukken van hem te spelen: 'EZTONAV' (afkorting van 'Er Zitten Toch Nog Anderen Vast!') en 'Dorst'. Stukken die Goudsmit nog steeds met veel liefde speelt. Goudsmit beloofde dat als hij nog eens een duo- of trioplaat opnam, hij die zeker vol zou spelen met Arnold Dooijeweerd-composities. Dat moet dan maar gauw gebeuren! Efraïm Trujillo speelde alsof hij er de hemel mee kon verdienen. Hij bewoog met zijn muziek mee, als om die nog meer zeggingskracht mee te geven. In 'Blues for B.B.' werd een eerbewijs aan de dat weekend overleden bluesgitarist B.B. King gebracht.

In de tweede set werd bijna pesterig 'Besame mucho' aangekondigd: 'Lekker druilen!' was het steekwoord. En: 'Het hoeft niet altijd cultureel verantwoord te zijn'. Hoe je van zo'n uitgekauwd muziekje toch nog iets leuks kan maken? Door niet alleen te schmieren, maar door toch lekker om de melodie heen te draaien en uiteindelijk in dubbel tempo toch nog met de akkoorden te rommelen. Goudsmit kleepte zijn begeleiding zo 'weird' aan dat het nog op een moderne compositie begon te lijken ook. En variëren op het thema kan ook nog zo uitpakken dat iedereen weet welk nummer het is, maar dat de noten echt niet zo opgeschreven waren. Dat maakt zo'n oud strijdros toch weer jeugdig. Zo misstond dit nummer niet in het geheel van deze avond: fris, intens samenspel en veel speelplezier.

Hessel Fluitman

VARIA

Op 20 juni vindt in Noordwijk de negende editie plaats van de **Trumpetparty**. Dit jaar zijn te gast Thomas Gansch (zie foto), Louis Dowdeswell, Ack van Rooyen, Rik Mol en Martijn de Laat. Alle artiesten zullen worden begeleid door de Holland Bigband onder leiding van Loet van der Lee. Meer informatie: <http://www.trumpetparty.com>.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

DUTCH CONCERT BIG BAND

olv Kevin van den Elzen.

Plays Dutch Originals

Eigen Beheer

'Plays Dutch Originals', de Gouwe Ouwe van de Dutch Concert Big Band, is in 2013 opgenomen en vorig jaar uitgebracht. De jonge drummer Kevin van den Elzen (22) voelt zich erg aangesproken door de 'unieke warmte' van de muziek die voor diverse Nederlandse bigbands werd geschreven. Om die te kunnen spelen heeft hij op het conservatorium met medestudenten zijn eigen Dutch Concert Big Band opgericht. Daarmee voerde hij als examenwerkstuk muziek uit van Rob Madna, Jerry van Rooyen en Rob Pronk. Aan de cd die naar aanleiding hiervan werd gemaakt, werkten de professionele saxofonisten Jasper Blom, Maarten Hogenhuis en trompettist Rik Mol mee.

Hoe is de muziek? Strak gespeeld, professioneel. Het enthousiasme spat van de cd af. Van den Elzen heeft uit de programma's van diverse Nederlandse orkesten composities gekozen. Zo nam hij van Rob Madna diens compositie 'The mentor' op. Die vond hij bij het Dutch Jazz Orchestra in de Rob Madna-box. 'The runner' van Jerry van Rooyen en 'Whirligig' van Frans Elsen vond hij op een plaat van de Festival Big Band onder leiding van Jerry van Rooijen uit 1971. 'Violet' staat op Rob Pronks 'It Happened Yesterday' uit 1968. Maar niet alleen zijn stukken van de oude rotten in het vak geselecteerd. Het programma omvat tevens werk van hedendaagse arrangeurs als Henk Meutgeert, Johan Plomp en Jan Wessels.

In de arrangementen had Van den Elzen wat mij betreft wat vaker kunnen kiezen voor bugels in plaats van trompetten. Dan had hij de warme sound van de originelen dichter benaderd. Niettemin is het fantastisch dat composities en arrangementen uit de 'Nederlandse' school weer boven water zijn gehaald.

De cd is te bestellen via:

kevin.vandanelzen@gmail.com

Luister hier naar 'The Mentor' live:

<http://bit.ly/1AewBaL>

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

Volg Jazzflits ook op Facebook

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

THE JAZZ CONNECTION

DOCTOR JAZZ CD 014

Toen het Nederlands Jazz Archief onlangs zijn jaarlijkse Vriendendag hield, was een van de programmapunten een interview met Ack van Rooyen. Ter illustratie van diens vaardigheden zette gespreksleider Bert Vuijsje een plaat op van het Boyd Bachman Orkest uit 1953, waar Ack met zijn broer Jerry en Rob Pronk de trompetsectie vormde. Ack was op die plaat de solist in 'The things we did last summer'. De zaal applaudisseerde enthousiast en Vuijsje voegde eraan toe dat opnamen als deze Theo Uden Masman ertoe gebracht hadden de gebroeders Van Rooyen te engageren voor zijn Ramblers (Pronk moest in militaire dienst). Ack van Rooyen zelf hield het er met een bescheiden lachje op dat hij toen in zijn 'Harry James-fase' verkeerde. Voor bezitters van de Doctor Jazz CD 013 was dit bekend terrein, want op die 'Meet the Bands'-plaat is de bewuste Bachman-opname, inclusief de flonkerende bijdrage van de toen nog trompet (in plaats van bugel) spelende Ack van Rooyen nadrukkelijk aanwezig. Een 'lieu de mémoire' noemen historici zoets. Ook de meest recente Doctor Jazz-cd - inmiddels nummer 014 en verschenen onder het opschrift 'Nederlandsch Fabrikaat' - bevat weer zulke bijzondere opnamen, eveneens in historisch opzicht. Eind 1943 speelden bijvoorbeeld de Ramblers voor de Duitse Europa Sender vanuit de Hilversumse (KRO-)studio en alsof er niets aan de hand was, kondigde Theo Uden Masman aan: "En hier is in een arrangement van Edgar, Chiribiribin...". Boy Edgar - net arts geworden - had Harry James' herkeningsmelodie bewerkt voor de Ramblers en 'meneer Masman' deed alsof zijn neus bloedde. Maar er zijn meer historische rariteiten te vinden op de nieuwste Doctor Jazz-cd. Zo verswingt Eddy Christiani een Duits liedje en horen we zeldzame Melle Weersma-plaatkantjes. Ook is er een opname uit begin 1944 van Mathieu Schwartz met Peter van Houten, oftewel accordeonist Mat Mathews en gitarist Van Wood. Al met al biedt Doctor Jazz weer een welkome gelegenheid om hiaten in onze discotheken op te vullen.

Lex Lammen

Nederlandsch Fabrikaat: hot jazz en swing (1926-1947)

Info: <http://bit.ly/1FkdtXD>

VARIA

Grootste talenten jazzafdeling Amsterdam in Bimhuis

In mei en juni treden op dinsdagavond in het Bimhuis (Amsterdam) gratis de grootste talenten van de jazzafdeling van het conservatorium van Amsterdam op. Deze Rough Diamonds Series worden gepresenteerd door Jasper Blom, saxofonist en docent aan het conservatorium.

(<http://www.ahk.nl/conservatorium/actueel/rough-diamonds/>)

Inschrijving derde JazzContest Mechelen geopend

Voor de derde keer wordt dit jaar de JazzContest Mechelen gehouden. De wedstrijd staat open voor jonge muzikanten (< 25 jaar) en studenten van muziekacademies en conservatoria uit binnen- en buitenland. Een jury zal uit alle aanmeldingen vier groepen selecteren, die op 28 augustus zullen spelen in Mechelen tijdens Maanrock. De winnaar krijgt verschillende optredens en een opnamedag in een professionele studio. Er zijn prijzen voor de winnaar en beste solist. Demo's kunnen tot uiterlijk 12 juli worden ingezonden. (<http://www.jazzcontestmechelen.be>)

OVERLEDEN

Marty Napoleon, 27 april 2015 (93)

Amerikaanse pianist. Deed ervaring op in bigbands, werd bekend toen hij in 1952 Earl Hines opvolgde in de Louis Armstrong All Stars. Was de jongere broer van Teddy Napoleon, eveneens pianist, en van beiden was trompettist Phil Napoleon een oom.

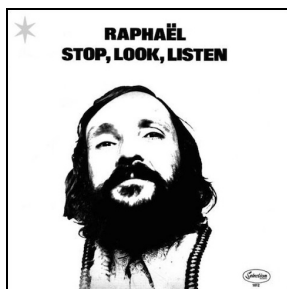
Umberto Arlati, 4 mei 2015 (83)

Zwitsers trompettist, stond aan de wieg van de naoorlogse moderne jazz in zijn land.

Jerome Cooper, 6 mei 2015 (68)

Amerikaans percussionist, verkeerde in avant-gardekringen, vormde van 1971-1977 met violist Leroy Jenkins en bassist Sirone (Norris Jones) het uit drie man bestaande Revolutionary Ensemble, waarin hij tevens piano, bugel en fluit speelde. (jjm)

OPROEP

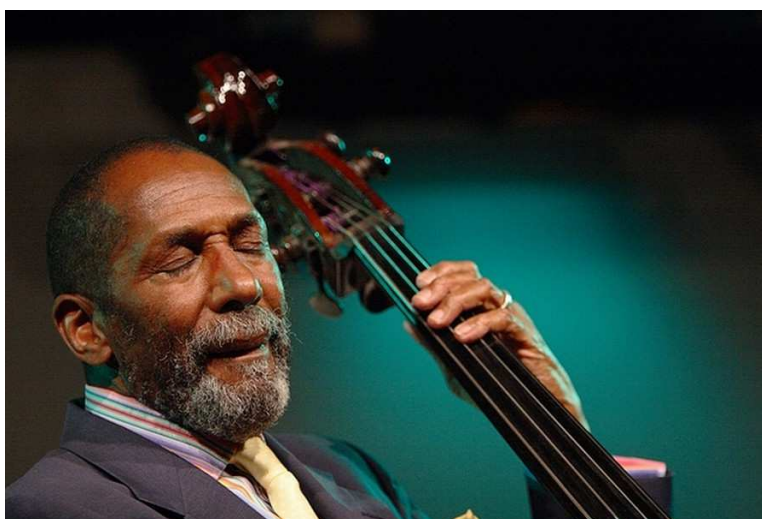

Wat is er van pianist Phil Raphaël geworden?

Wat is er toch geworden van de Amerikaanse blanke pianist Phil Raphaël, die halfweg jaren zestig neerstreek in Brussel? Hij schnabbelde veel in de toenmalige Pol's Jazzclub van Pol Lenders. Hij zou geboren zijn in New York in 1930. Op 9 september 1951 speelde Raphaël piano in het Red Rodney Quintet, dat de elpee 'The New Sounds' opnam. Wie heeft deze plaat en wil me de hoestekst toesturen?

Op 3 juni 1972 nam hij in Brussel vier titels op, uitgebracht op Selection 1012 'Stop, Look, Listen' (zie bovenstaande afbeelding), met Johnny Peret, Paul Dubois, Robert Pernet (van de Belgian Jazz Discography) en Rose Thompson. Zelf sprak Raphaël destijds met mij over zijn eigen compositie 'Song for a bullfighter' (of 'Serenade'). Daardoor herinner ik me dat hij een tijdje in Spanje verbleef vooraleer hij naar Brussel kwam. Het is goed mogelijk dat Phil nog leeft. Wat is van deze man geworden? Graag info naar Erik Carrette, Polenplein 1, 8755 Ruiselede (B). Of via e-mail erik.carrette@skynet.be.

FESTIVALS JULI

Ron Carter op het North Sea Jazz Festival van 2008. Ook dit jaar is hij weer van de partij. (Foto: Joke Schot)

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Ahoy, Rotterdam

10 tot en met 12 juli 2015

(<http://www.northseajazz.com/nl/>)

Het North Sea Jazz Festival viert dit jaar zijn veertigste verjaardag. Het vindt bovendien voor de tiende keer in Rotterdam plaats. In totaal voeren in al die jaren zo'n zesduizend concerten onder de North Sea-vlag en werden meer dan twee miljoen bezoekers verwelkomd. Uiteraard is er veel veranderd sinds de eerste editie van 1976 in het Congresgebouw, Den Haag. Directeur Jan Willem Luyken: "Zowel publiek als artiesten worden steeds eclecticischer, muzikale grenzen vervagen."

Om het jubileum te vieren zijn vijf muzikanten uitgenodigd die ook op het eerste festival aanwezig waren: drummer [Han Bennink](#), pianist [Randy Weston](#), altsaxofonist [Lee Konitz](#), saxofonist [Hans Dulfer](#) en drummer [John Engels](#). Ook zijn enkele iconische musici uit de afgelopen decennia uitgenodigd. Bassist [Stanley Clarke](#) en de pianisten [Chick Corea](#) en [Herbie Hancock](#) zullen de fusie uit de jaren zeventig doen herleven, trompettist [Roy Hargrove](#) en saxofonist [Branford Marsalis](#) de neo-bop uit de jaren tachtig en zangeres [Cassandra Wilson](#) en gitarist [Bill Frisell](#) de jaren negentig. De 'global jazz' van de eerste tien jaar van deze eeuw krijgt een gezicht in de personen van pianist [Bugge Wesseltoft](#), bassist [Dan Berglund](#) en bassist [Avishai Cohen](#).

Verder nog noemenswaardig is de komst van drummer [Brian Blade](#). Hij treedt drie keer op. Met het Wayne Shorter Quartet, The Fellowship Band en Joni's Jazz, een eerbetoon aan zangeres Joni Mitchell. Drummer [Jack DeJohnette](#) gaat terug naar zijn wortels in de jaren zestig met drie musici uit Chicago: pianist [Muhai Richard Abrams](#), bassist [Larry Gray](#) en multi-instrumentalist [Roscoe Mitchell](#). Liefhebbers van bigband kunnen terecht bij het [Metropole Orkest](#) dat een ode aan saxofonist [Oliver Nelson](#) brengt, en bij het [Brussels Jazz Orchestra](#), dat onder leiding van [Ryan Truesdell](#) muziek van [Gil Evans](#) speelt.

Verder onder anderen: [Marcus Miller](#), [Terence Blanchard](#), [Jef Neve](#), [José James](#), [Nick Bartsch](#), [Vijay Iyer](#), [Jasper Blom](#), [Bruut!](#), [Jamie Cullum](#), [Ron Carter](#), [Richard Galliano](#), [The Bad Plus](#), [Krupa & The Genes](#), [Ack van Rooyen](#), [Sebastiaan van Bavel](#), [Francien van Tuinen](#), [Rotterdam Jazz Orchestra](#), [Kurt Elling](#) en [Jeroen van Vliet](#).

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 18 mei 2015

- 1 **Harold Mabern**
Afro Blue (Smoke Sessions)
- 2 **Dave Stryker**
Messin' With Mr. T (Strikezone)
- 3 **Steve Turre**
Spiritman (Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiode voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS JULI (VERVOLG)

RED LIGHT JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Amsterdam

3 tot en met 5 juli 2015

(<http://redlightjazz.com/>)

Met onder anderen: Hans Dulfer, Ruben Hein, Verweij & Friends, Fra Fra Sound, WhoSHEdo, Edu Ninck Blok Trio, Aurelio Project, Marjoleine Leene, Cool Dawn West Coast Jazz Tentet.

COMBLAIN-LA-TOUR INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL

Parc Biron, Comblain-La-Tour

4 en 5 juli 2015

(<http://www.comblainjazzfestival.be/programmation/>)

Met onder anderen: Gypsy Flames, Manu Hermia Trio, The Cookers, Eric Legnini, Swing Barons, Dani Klein & Sal La Rocca Quartet.

GENT JAZZ FESTIVAL

Bijlokesite, Gent

10 tot en met 18 juli 2015

(<http://www.gentjazz.com>)

Met onder anderen: Bill Laswell, Jack DeJohnette 'Made in Chicago', Charles Lloyd, Vijay Iyer, Tione Thys, Yuri Honing Acoustic Quartet, Bill Charlap, Nordmann, Gregory Porter en Snarky Puppy.

BROSELLA FOLK EN JAZZ

Groentheater, Brussel

11 en 12 juli 2015

(<http://www.brosella.be/nl>)

Met onder anderen: Guillaume Perret, Ulf Wakenius, Frank Deruytter en Frank Vaganée Trio.

VARIA

Bimhuis presenteert foto-expositie 'Misha Criss-Cross'

Op 4 juni opent in het Bimhuis (Amsterdam) de foto-expositie 'Misha Criss-Cross'. Tientallen fotografen werken mee aan dit 'kriskras'-beeldverhaal over pianist-componist Misha Mengelberg, die een dag na de opening tachtig jaar wordt. Fotograafvormgever Francesca Patella is de initiatiefneemster en samensteller van de groepsexpositie. Ze kreeg medewerking van diverse internationale fotografen die Mengelberg soms decennialang hebben gevolgd, onder anderen Roberto Masotti, Gérard Rouy, Žiga Koritnik, Giovanni Piesco, Dagmar Gebers en Peter Gannushkin. Van Nederlandse bodem zijn er bijdragen van onder anderen Pieter Boersma, Corbino, Frans Schellekens, Ton van Wageningen en Camilla van Zuylen. De expositie hangt in het Bimhuis van 4 juni tot en met 6 oktober en gaat hierna op reis.

Het Trio Louis van Dijk met de leider op piano, Jacques Schols op bas en John Engels op drums.
(Foto: Joke Schot)

Alle collega's die een bijdrage aan het feest van Engels leverden. (Foto: Joke Schot)

THE BILL LAURANCE PROJECT

JAZZ OP DE PLANKEN BEELDVERSLAG

Toetsenist, componist, producer en arrangeur Bill Laurance is een van de leden van Snarky Puppy. Die groep was in Nederland voor twee concerten met het Metropole Orkest. Laurance nam de gelegenheid te baat om op te treden met zijn Bill Laurance Project. Daarin verenigt hij zijn passie voor klassiek en jazz. Op 12 mei speelde het Project in Bitterzoet, Amsterdam. Onze fotograaf **Joke Schot** maakte daar de foto's op deze pagina.

